

**ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ ԳԱՐԵԳԻՆ Ա ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԻ
ՊԱՏԳԱՄԸ ԿԱՆԱԴԱՅԻ ՀԱՅՈՑ ԹԵՍԻ ԹԵՄԱԿԱՆ
ՊԱՏԳԱՄԱՎՈՐԱԿԱՆ ԺՈՂՈՎԻՆ**

**ՀԱՅՐԱՊԵՏԱԿԱՆ ՊԱՏԳԱՄ
ԳԱՆԱՏԱՅԻ ՀԱՅՈՑ ԹԵՍԻ
ԹԵՄԱԿԱՆ ՊԱՏԳԱՄԱՎՈՐԱԿԱՆ ԺՈՂՈՎԻՆ
(Մայիս 24-30, 1999)**

Ուրախութեամբ տեղեկացանք Գանատայի հայոց թեմի քարեջան առաջնորդ Գերաշնորհ Տ. Յովնան արքեպս. Տերտերեանէն, որ Մայիսի 24-30-ը պիտի գումարուի թեմիդ տարեկան Պապականաարական ժողովը, որուն իրենց մասնակցութիւնը պիտի բերեն նաեւ Տիկնանց եւ Երիտասարդաց պատգամատրները, ինչպէս նաեւ Հայաստանեան ծրագրերու պատասխանատուները:

Մեր հայրական սիրազեղ ողջոյնն ու հայրապետական օրհնութիւնը կը յղենք ժողովի բոլոր աստուածասէր եւ եկեղեցանուէր անդամներուն, որոնք այս օրերուն պիտի հաւաքուին՝ քննարկելու անցնող տարուայ գործունէութիւնը եւ կազմելու յառաջիկայ տարուայ աշխատանքային ծրագիրը:

Անհրաժեշտ է միշտ ի մտի ունենալ, որ Հայաստանեայց Եկեղեցին հայ ժողովուրդի հոգւոյն ծննդավայրն է, իսկ Սրբութիւն Սրբոց Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածնի հետ կենդանի կապը՝ այդ հոգւոյն կենսունակութեան երաշխիքն ու եիմքը: Ուստի եւ Միածնաէջ Աթոռին վրայ կը մնանք աղօթող եւ գործող Հայ Եկեղեցւոյ պայծառութեան, անսասանութեան, ինչպէս նաեւ անխախտ ու անփոփոխելի միութեան եւ միասնութեան համար:

Սիրելիք մեր, խորապէս վստահ ենք, որ ձեր այս ժողովը երջանիկ առիթ մը պիտի ըլլայ անգամ մը եւս վերանորոգելու ձեր ուխտը՝ անճնուիրաբար եւ համերաշխօրէն աշխատելու, սիրտ սրտի եւ ձեռք ձեռքի տուած, եղբայրական մաքուր զգացումներով սոգորուած եւ մանաւանդ մեր սուրբ Եկեղեցւոյ գերագոյն շահերու աննուազ գիտակցութեամբ: Այս յանձնառութեամբ է, որ անաղօտ ու լուսաւոր կը մնան հայոց պայծառ հաւատքը, հայ ոգեկանութեան հոգեւոր ու մշակութային արժէքներն այնպէս, ինչպէս մեզի աւանդեցին մեր երկնաքնակ հայրերը:

Այսօր, երբ կրօնական ու քարոյական արժէքները տագնապալի շրջանէ մը կ'անցնին, մենք պիտի ամուր մնանք դարերու փորձով սրբազորուած

եկեղեցական-ազգային ասանդութեանց ապառաժին վրայ, առանց տարուելու նորաթուխ մակերեսային երեսօթներէ: Փորձուած ճշմարտութիւն է, որ ամեն նորութիւն յառաջդիմութիւն չէ, քանզի չկայ իրական յառաջդիմութիւն՝ առանց դարերու քրտինքով սրբազործուած արժէքներու: Մեր աղօթքն է, որ այս գիտակցութեամբ ջերմացած բանաբ ձեր գործունէութեան նոր շրջանը:

Մայրեր եւ քոյրեր, հպարտ եղէք մեր քրիստոնէական հաւատքով: Հպարտ եղէք մեր մայրեմի լեզուով եւ մշակութային անկորնչելի արժէքներով: Սակայն այս հպարտութեանը խառնէք այդ հաւատքը զօրացնելու մղումը, այդ լեզուն ծաղկեցնելու կամքը եւ այդ մշակոյթը հարստացնելու ճիգը, որպէսզի անցեալը չդառնայ անցած, այլ մնայ ներկայ եւ մղիչ ոյժ դառնայ ամենքիս համար:

Այսպէս եւ միայն այսպէս է, որ մենք պիտի կարողանանք բարձր ու վառ պահել ջահը հայ ոգեկանութեան՝ աշխարհի չորս ծագերուն վրայ: Ոգեկանութեան այդ ջահին լոյսով է, որ պիտի կարողանանք լուսատրել մեր ընթացքի ճանապարհը՝ քայլելով անվախ, հաստատուն եւ աներեր:

Երիտասարդներ, ապագան ձերն է: Դուք էք, որ պիտի կերտէք հայ ժողովուրդի պատմութիւնը ԻԱ դարին մէջ: Խօսքը եւ գործը ձերը պիտի ըլլան նոր հազարամեակին ընթացքին, որը մեր ժողովուրդը, հազար փառք Աստուծոյ, կը դիմաւորէ որպէս ազատ եւ անկախ պետութիւն ունեցող հաւաքականութիւն՝ Արարատի հայեացքին ներքոյ:

Երիտասարդութիւնը աստուածապարգեւ այն ժամանակահատուածն է, երբ մարդ իբրպէս կրնայ իր առաւելագոյնն ու մեծագոյնը դնել ի սպաս իր ժողովուրդին, իր հայրենիքին եւ իր Եկեղեցոյն: Ուստի մեղանշում պիտի ըլլայ Աստուծոյ առջեւ այդ ժամանակը մսխումով եւ վատնումով անցկացնել՝ տարուած պահի խաբուսիկ ու պատրող ցանկութիւններով: Պէտք է երիտասարդութիւնը ծառայեցնել հնի ու աւանդականի վրայ նորանոր ձեռքբերումներ ու նուաճումներ արձանագրելուն, եւ ոչ թէ անցեալի մոռացութեան աւագուտի մէջ հողէ դղեակներ կառուցելուն: Այս եւ միայն այս պիտի ըլլայ մեր սփիւռքահայ երիտասարդութեան մղումն ու ճիգը՝ օտարութեան ակնբերուն վրայ:

Վերջապէս, խօսքս կ'ուղղեմ այն բոլոր մօրիորդական ճանց, որ Հայաստան աշխարհին մէջ զանազան ծրագրերու իրականացումն ստանձնած են եւ ջանք ու եռանդ չեն խնայեր այդ ուղղութեամբ:

Պատմութիւնը մեզի կը վկայէ, որ օտար տարածքներուն վրայ մեր քողած արժէքներն ու ժառանգութիւնը ի վերջոյ այլ վախճան չեն ունենար,

եթե ոչ կը հարստացնեն տեղւոյն ժողովուրդի մշակոյթն ու աւանդը: Հայաստանի եւ միայն Հայաստանի մէջ եղածն է, որ մերն է եւ պիտի մնայ մերը. ոչ որ պիտի կրնայ այն մեզմէ օտարել: Ուստի եւ կարեւոր է, որպէսզի մեր բոլոր ոյժերը նուիրենք մեր հայրենիքի զարգացմանն ու զօրացմանը, հայրենիք, որ մեզ տուած է Աստուած, եւ որը շաղախուած է մեր հայրենու արդար քրտինքով եւ անմեղ արիւնով: Երանի, որ ունիցի զաւակ ի Հայաստան: Երանի նրան, ով յիշատակ կը քողնի Հայաստանում:

Այս զգացումներով եւ յորդորներով է, որ կը մնանք աղօթող, որ բարին Աստուած մոր շնորհներ բաշխէ ձեզի ամենքիդ, որպէսզի միշտ լուսառատ մնայ մեր Սուրբ Եկեղեցին աշխարհի շրջապատում մէջ:

«Հսկեցէք, հաստատուն կացէք ի հաւատս, ժրացարուք, զօրացարուք, ամենայն ինչ ձեր սիրով լիցի» (Ա Կորնթ. ԺԶ 13-14). Ամէն:

ԳԱՐԵԳԻՆ Ա

ԿԱԹՈՂԻԿՈՍ ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ

5 Մայիս 1999